

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ars minor

Donatus, Aelius

[Köln], [um 1490]

D_Oreo verbum artium indicatiui modi

[urn:nbn:de:bsz:31-289404](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289404)

esses vel fuisses esset vel fuisset. Et plr vtiā amati essemus
 vel fuissemus essetis vel fuissetis. eētē vlt fuissent. Futuro vti
 nā amer ameris vel amere amet. Et plr vtiā amemur ame
 mini ament. Cōiunctiuo mō tpe pñti cū amer ameris vel
 amere amet. Et plr cū amemur amemini ament. Preterito
 ipscō cū amarer amareris vlt amarere amaret. Et plr cū ama
 remur amaremur amaremur. Preterito pfecto cū amari sum
 vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et plr cū amati sumus
 vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Preterito plus
 q̄ pscō cū amari essem vlt fuisses eses vlt fuisset. Et plr cum amati essemus vel fuissemus essetis vel fuissetis
 eētē vel fuissent. Futuro cū amatus ero vel fuero eris vel fue
 ris erit vel fuerit. Et plr cū amati erimus vel fuerimus eritis
 vel fueritis erint vel fuerint. Infinitiuo mō sine nūeris 7 p
 sonis tpe pñti 7 pterito ipscō amari. Preterito pfecto 7 plus q̄ p
 secto amati esse vel fuisse. futuro amatum iri. Duo p̄cipia
 trahuntur ab hoc verbo passiuo preteritum et futurum p̄e/
 ritum. vt amatus. futurum vt amandus.

Doceo verbum actiuuz in

dicatui modi. t̄pis p̄sentis. numeri singularis si
 gure simplicis. persone p̄me. sc̄de cōiugatōis. q̄d cōiugat̄ sic
 Indicatio mō tpe pñti doceo doces docet. Et plr docem⁹
 docetis docent. Preterito ipscō docebā docebas docebat.
 Et plr docebam⁹ docebatis docebant. Preterito pscō do/
 cui docuisti docuit. Et plr docuimus docuistis docuerunt
 vel docuere. Preterito plus q̄ pscō docuerā docueras docue/
 rat. Et plr docueram⁹ docueratis docuerant. Futuro doce
 bo docebis docebit. Et plr docebim⁹ docebitis docebunt
 Impariuo mō tpe pñti ad secundā et terciā psonam doce
 doceat. Et plr doceamus docete doceant. Futuro doceto/
 tu doceto ille. Et plr doceam⁹ docetote docento vel docēto
 te. Optatiuo mō tpe pñti et pterito impscō vtiā docere
 doceres doceret. Et plr vtiā docerem⁹ doceretis docerent.
 Preterito pscō et plus q̄ pscō vtiā docuisses docuissent do
 cuisset. Et plr vtiā docuissim⁹ docuissetis docuissent
 Futuro vtiā doceā doceas doceat. Et plr vtiā doceam⁹

Sic coniugat
 hū sc̄de con
 iugationis sub
 actiua voce

doceatis doceat Cōiunctiō mō tpe pñti cū doceā doceas
doceat Etplr cū doceam? doceatis doceāt. Præterito imperf
cto cum docerem doceres doceret. Etplr cum doceremus
doceretis docerēt. Præterito perfectō cū docueris docueris do
cuerit. Etplr cū docuerim? docueritis docuerint. Præterito
plusq̄perfectō cū docuissem docuisses docuisset. Etplr cū docu
issem? docuissenis docuissent. Futuro cū docuero doce
ris docuerit. Etplr cū docuerim? docueritis docuerint. In
finitiuo mō sine n̄meris z personis tpe pñti z p̄terito imperf
doce. p̄terito perfectō z plusq̄perfecto docuisse. futuro do
ctum ire vel docurū esse. Verbo impersonali modo tēpo
re pñti doceat. p̄terito imperfō docebatur. p̄terito perfecto do
ctū est vel fuit. p̄terito plusq̄perfectō doctū erat vel fuerat fu
turo docebit. Imperatiuo mō tēpore pñti doceat. futuro do
ceat. Optatiuo mō tēpore pñti z p̄terito imperfō utinā do
ceat. p̄terito perfectō z plusq̄perfectō utinā doctū esset vel fuisset. futuro
utinā doceat. Cōiunctiō mō tēpore pñti cū doceat
p̄terito imperfō cū doceret. p̄terito perfectō cū doctū sit vel
fuerit. p̄terito plusq̄perfecto cū doctum esset vel fuisset. sum
to cum doctum erit vel fuerit. Infinitiuo mō sine numeris z
personis tempore presenti et præterito imperfecto doceri. p̄
terito perfecto z plusq̄perfecto doctum esse vel fuisse. futuro
doctum iri. Secundia vel participialia verba sunt hec do
cendi docenda docendū. Supina doctū doctū. Duo par
ticipia trahuntur ab hoc p̄bo actiuo. presens z futurū pñs
ut doceas. futurum ut docturus.

Sic cōiugat
p̄bz p̄sonale
sc̄z cōi. sub
passiua voce.

Doceor p̄bū passiui: indicatiui modi ut supra. Indi
catiui mō tēpore p̄senti doceor doceris vel docere do
ceat. Etplr docemur docemini docentur. Præterito imperfe
cto docebar docebaris vel docebare docebatur. Etplurality
ter docebamur docebamini docebantur. Præterito perfec
to doctus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit. Etplr docti su
mus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuerunt. Præ
terito plusq̄perfecto doctus eram vel fueram eras vel fue
ras erat vel fuerat. Etplr docti eramus vel fueramus eratis
vel fueratis erant vel fuerant. Futuro docebor doceberis
vel docebere docebitur. Etpluralityter docebumur docebi

mini docebuntur. Imperatiuo modo tempore presenti
 ad secundam et terciam personas docere doceatur. Et plu-
 raliter doceamur doceamini doceantur. Futuro docetor tu
 docetor ille. Et pluraliter doceamur doceamini doceantur.
 Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto uti-
 nam docerer docerens vel docerere doceretur. Et pluraliter
 utinam doceremur doceremini docerent. Preterito perfecto et
 plusquamperfecto utinam doctus essem vel fuisset essem vel fu-
 issem esset vel fuisset. Et pluraliter utinam docti essemus vel
 fuisset essemus vel fuisset. Futuro uti-
 nam docear docearis vel doceare doceatur. Et pluraliter
 utinam doceamur doceamini doceantur. Coniunctiuo modo
 tempore presenti cum docear docearis vel doceare doceat. Et plu-
 raliter cum doceamur doceamini doceantur. Preterito imperfecto cum do-
 cerer docerens vel docerere doceret. Et plu-
 raliter cum doceremur doceremini docerentur. Preterito perfecto cum doctus sim
 vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et plu-
 raliter cum docti simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Preterito plus-
 quamperfecto cum doctus essem vel fuisset essem vel fuisset es-
 set vel fuisset. Et pluraliter cum docti essemus vel fuisset essemus
 vel fuisset essent vel fuisset. Futuro cum doctus ero
 vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et pluraliter cum do-
 cti erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint. In
 finitiuo modo sine numeris et personis tempore presenti et pre-
 terito imperfecto doceri. Preterito perfecto et plusquamperfecto do-
 cum esse vel, vel fuisse. Futuro doctum iri. Dum participia tra-
 buntur ab hoc verbo passiuo. preteritum et futurum. prete-
 ritum ut doctus. futurum ut docendus

Ego verbum actiuum

indicatiui modi. tempore presenti. numeri singularis
 figure simplicis. persone prime. coniugationis tertiae. actiua voce
 quod coniugabitur sic. Indicatiuo modo tempore presenti
 lego legis legit. Et pluraliter legimus legitis legunt. Prete-
 rito imperfecto legebam legebas. legebat. Et pluraliter le-
 gebamus legebatis legebant. Preterito perfecto legi
 legisti legit. Et pluraliter legimus legistis legerunt vel